

[Ninn-Hansen.]

mende tid. Vil han ikke have lettere ved at styre statens økonomi, hvis han kan give direktiver af den art? Fører budgetministerens erfaringer fra undervisningsbesparelserne ikke netop til den konklusion, at det er tilrådeligt, hvis det styrende organ i regeringen kan sige: vi budgetterer på den og den måde, så må I selv finde ud af, hvordan man skal gennemføre reduktionerne. Jeg tror da personligt, at budgetministeren, dengang han var undervisningsminister, kunne have klaret mange ting lettere, hvis man kunne have givet et sådant direktiv. Nu sidder budgetministeren på en anden plads, i en meget vigtig stilling, og derfor synes jeg, diskussionen har interesse.

Når nu budgetministeren tager ordet igen, så vil jeg også gerne høre nogle bemærkninger om det forhold, som vismændene var inde på, at offentlige besparelser, begrænsninger i offentlige udgifter, virker med langt større vægt i retning af den aktivitetsbegrænsning, vi er nødsaget til at have, end skatteforhøjelser gør. Hvis budgetministeren kan tilslutte sig den opfattelse, så er det i og for sig en understregning af, at man gør noget forkert ved ikke at gå ind på besparelspolitikken nu i stedet for at gå skattepolitikens vej, som man nu gør.

Budgetministeren (Heinesen): Hr. Nyboe Andersen gjorde opmærksom på, at venstres besparelsesmål på ca. 3 milliarder kr. var noget, der skulle forstås således, at det i alt væsentligt gik ud over det, som regeringen allerede havde fremlagt af besparelsesmål i den foreløbige finansplan. Jeg må sige, at det begriber jeg ikke helt. Hvis jeg hørte rigtigt under hr. Nyboe Andersens tale under åbningsdebatten forleden dag, blev der sagt, at venstres besparelsesmål skulle ses i forhold til BO-tallet for 1974-75, og på denne baggrund har jeg ikke, heller ikke på grundlag af de positioner, der er nævnt, kunnet opfatte venstres besparelsesforslag således, at det skulle dreje sig om besparelser totalt i størrelsesordenen 5,5 milliarder kr.

Hr. Ninn-Hansen spurgte, om det ikke kunne være meget fornuftigt at gennemføre lineære besparelser, og jeg tror også, der blev spurgt, om regeringen da ikke kunne tænke sig at foretage noget sådant eller ikke

havde foretaget noget sådant nogen sinde. Jo, det er klart, at man kan pålægge de enkelte ministerier og de enkelte styrelser at reducere deres bevillinger med så og så stor en procent, men vi har nu aldrig i regeringen bedrevet det på anden facon, end at vi har bedt om at få beskrevet konsekvenserne af en sådan form for besparelspolitik, og først når konsekvenserne var fuldt belyst og vi vidste, hvad det var, vi begav os ud i, blev disse besparelser gennemført. At det i nogle situationer i forhold til de enkelte institutioner inden for et område naturligvis kan være en fremkommelig vej, vil jeg bestemt ikke afvise. Det, jeg ønskede at sige med mit indlæg, var, at de specificerede besparelser i regeringens forslag og i det konservative forslag var af nogenlunde samme størrelsesorden.

Jeg er naturligvis enig med hr. Ninn-Hansen i — det er jo ubestrideligt — at den kontraktive virkning af en besparelse på et bestemt beløb er større end ved en skatteforhøjelse på samme beløb. Men dermed være ikke sagt, at skatteforhøjelser er et forkert middel. Den konklusion forstod jeg at hr. Ninn-Hansen gerne ville have jeg skulle drage i denne situation — og det forstår jeg i og for sig meget godt. Det, der er afgørende, og det, som ligger til grund for regeringens vurdering, er, at det kan være vanskeligt alene at spare sig ud af de økonomiske problemer.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg synes ikke, hr. Niels Ravns bemærkninger kan stå uimodsiget. Selv om der ikke kom noget nyt, så kom der i hvert fald noget, som var forkert, nemlig en påstand om, at det var urimeligt at ændre reglerne vedrørende landbrugets momsbetaling, fordi landbruget — blev der sagt — ligger på linje med de andre erhverv med hensyn til momsordningen. Det er nemlig ikke rigtigt. Jeg ved ikke, hvor meget hr. Niels Ravn kender til disse ting, men landbrugets særlige ordning med en afgiftsperiode på et halvt år, hvor andre erhverv kun har et kvartal, bliver opretholdt. Ligeledes opretholdes landbrugets ordning med indbetaling 2 måneder og 20 dage efter det halve år, hvor andre har 1 måned og 20 dage. Der er altså en helt anden ordning for landbruget, og denne ordning røres der ikke ved.